

© Совет на Европа/ Европски суд за човекови права, 2012. Овој превод е изработен со поддршка на Human Rights Trust Fund на Советот на Европа (www.coe.int/humanrightstrustfund). Преводот не е обврзувачки за Судот. За понатамошни информации видете ја целосната назнака за авторски права на крајот на овој документ.

© Council of Europe/European Court of Human Rights, 2012. This translation was commissioned with the support of the Human Rights Trust Fund of the Council of Europe (www.coe.int/humanrightstrustfund). It does not bind the Court. For further information see the full copyright indication at the end of this document.

© Conseil de l'Europe/Cour européenne des droits de l'homme, 2012. La présente traduction a été effectuée avec le soutien du Fonds fiduciaire pour les droits de l'homme du Conseil de l'Europe (www.coe.int/humanrightstrustfund). Elle ne lie pas la Cour. Pour plus de renseignements veuillez lire l'indication de copyright/droits d'auteur à la fin du présent document.

Информативна белешка за судската пракса на Судот бр. 116

Февруари 2009

L'Erablière A.S.B.L. против Белгија - 49230/07

Пресуда 24.2.2009 [Секција II]

Член 6

Граѓанска постапка

Член 6-1

Граѓански права и обврски

Жалбата поднесена од локално здружение за заштита на животната средина нема природа на *actio popularis*: член 6 се применува

Пристап до суд

Решение со кои жалбата се отфрла како недозволена бидејќи се однесувала на изјавата за фактичката состојба во оспорената одлука: *повреда*

Факти: Апликантот е непрофитна организација која води кампања за заштита на животната средина во регионот на Marche-Nassogne, кој главно го сочинуваат пет општини во Белгија. Во 2004 година, една од општините со писмо ја информирала организацијата - апликант дека била издадена дозвола за планирање со цел да се прошири депонијата. Организацијата - апликант покренува постапка за судска преоценување на таквата одлука и бара нејзиното извршување да се запре. Подоцна во 2004, Државниот совет (*Conseil d'État*) со решение го отфрла барањето за запирање на извршувањето на одлуката, поради тоа што во него не биле соодветно наведени фактите кои го појаснувале случајот. Со пресудата донесена во 2007 година, Државниот совет го отфрлил барањето на организацијата - апликант како недопуштено бидејќи тоа не содржело изјава за фактите кои би дале дополнителни информации, туку во него едноставно се упатува на оспорената мерка. Понатаму, Државниот совет, во истиот состав во кој ја донел и пресудата од 2007 година, го разгледувал и одлучил по предметот поврзан со истата оспорена дозвола за планирање од 2001 по основ на итни мерки, а во 2005, одлучувал по предметот мериторно. Известителот бил ист во сите три случаи.

Закон: Применливост на Член 6: Членовите на организацијата - апликант покажаа дека нивната цел е ограничена во просторна и во суштинска смисла, со тоа што таа се состоела од заштита на животната средина во регионот на Marche-Nassogne, регион кој покрива пет општини во една ограничена област. Сите основачи и администратори на организацијата - апликант живеат во засегнатите општини и поради тоа може да се смета дека тие се локални жители кои се директно засегнати од проектот за проширување на депонијата. Проширувањето на капацитетот на депонијата за повеќе од една петица од нејзиниот првичен капацитет веројатно е дека ќе влијае врз квалитетот на нивниот приватен живот, не на незначителен начин, поради секојдневната иритација што тоа место ќе ја предизвикува, а од друга страна ќе влијае и на цената на земјиште во нивна сопственост во засегнатите општини. Причините поради кои Конвенцијата не дозволува разгледување на *actio popularis* е да се избегне пред Судот да се покренуваат предмети од страна на поединци кои би се жалеле на самото постоење на одреден закон кој се применува на сите граѓани во земјата, како и да се жалаат на судска одлука во предмет каде тие не биле странка. Меѓутоа, во светлина на околностите на конкретниот случај, а посебно поради природата на оспорената одлука, статусот на организацијата - апликант и нејзините основачи, фактот што нивната цел била лимитирана просторно и суштински и „општиот интерес“ што тие го застапуваат, активноста на организацијата - апликант не би можела да се смета за *actio popularis*. Последователно, „прашањето“ кое го покренува организацијата - апликант е доволно поврзано со „правото“ на кое апликантот може да се повика како правно лице и оттаму член 6 е применлив.

Правото на организацијата - апликант на пристап до суд: Дали образложението што го дава Државниот совет (*Conseil d'Etat*) за отфрлање на барањето на организацијата - апликант за негово судско преоценување ефективно ја лишила организацијата од нејзиното право по предметот да се одлучува мериторно? Во дадениот случај, не може да се каже дека начинот на кој било презентирano барањето за судско преоценување го спречил Државниот совет, а уште помалку спротивната страна, да се запознаат со фактите на случајот. Понатаму, Државниот совет и претходно постапувал по истиот предмет во врска со истата дозвола за планирање, донел пресуда по жалба против решение за итни мерки, како и пресуда со која мериторно одлучувал, а овие пресуди биле донесени од истите судии кои учествувале и во донесувањето на оспорената пресуда. Исто така, известителот бил ист во сите трите случаи. Имајќи го ова предвид, ограничувањето на правото на организацијата - апликант на пристап до суд не е пропорционално со целта - да се обезбеди правна сигурност и правилно правораздавање.

Заклучок: повреда (едногласно).

Член 41 -3,000 EUR како надомест на нематеријална штета.

На овој линк може да се најдат [Case-Law Information Notes](#)

© Совет на Европа/Европски суд за човекови права 2012

Официјални јазици на Европскиот суд за човекови права се англискиот и францускиот. Овој превод е изработен со поддршка на Human Rights Trust Fund на Советот на Европа (www.coe.int/humanrightstrustfund). Преводот не е обврзувачки за Судот, ниту Судот презема било каква одговорност за неговиот квалитет. Преводот може да се префрли од HUDOC базата на податоци за судската пракса на Европскиот суд за човекови права (<http://hudoc.echr.coe.int>) или од други бази на податоци со кои Судот го споделил. Може да биде репродуциран за некомерцијални цели под услов да се наведе потполниот наслов на предметот заедно со горната назнака за авторски права и споменувањето на Human Rights Trust Fund. Ако постои намера да

се употреби некој дел од овој превод за комерцијални цели, Ве молиме контактирајте ги publishing@echr.coe.int.

© Council of Europe/European Court of Human Rights, 2012.

The official languages of the European Court of Human Rights are English and French. This translation was commissioned with the support of the Human Rights Trust Fund of the Council of Europe (www.coe.int/humanrightstrustfund). It does not bind the Court, nor does the Court take any responsibility for the quality thereof. It may be downloaded from the HUDOC case-law database of the European Court of Human Rights (<http://hudoc.echr.coe.int>) or from any other database with which the Court has shared it. It may be reproduced for non-commercial purposes on condition that the full title of the case is cited, together with the above copyright indication and reference to the Human Rights Trust Fund. If it is intended to use any part of this translation for commercial purposes, please contact publishing@echr.coe.int.

© Conseil de l'Europe/Cour européenne des droits de l'homme, 2012.

Les langues officielles de la Cour européenne des droits de l'homme sont le français et l'anglais. La présente traduction a été effectuée avec le soutien du Fonds fiduciaire pour les droits de l'homme du Conseil de l'Europe (www.coe.int/humanrightstrustfund). Elle ne lie pas la Cour, et celle-ci décline toute responsabilité quant à sa qualité. Elle peut être téléchargée à partir de HUDOC, la base de jurisprudence de la Cour européenne des droits de l'homme (<http://hudoc.echr.coe.int>), ou de toute autre base de données à laquelle HUDOC l'a communiquée. Elle peut être reproduite à des fins non commerciales, sous réserve que le titre de l'affaire soit cité en entier et s'accompagne de l'indication de copyright ci-dessus ainsi que de la référence au Fonds fiduciaire pour les droits de l'homme. Toute personne souhaitant se servir de tout ou partie de la présente traduction à des fins commerciales est invitée à le signaler à l'adresse suivante : publishing@echr.coe.int.